Femeia și sportul

EXERCIȚIUL FIZIC COTIDIAN — O NECESITATE A VIEȚII!

● ADEVĂRURI CUNOSCUTE, DAR DESEORI IGNORATE SAU UITATE ● SPORTUL — ACT REFLEX ● CENTRE DE GIMNASTICĂ IGIENICĂ LA LOCUL DE MUNCĂ ● COOPERATOARELE DIN JUDEȚUL GALAȚI DESCOPERĂ „PAUZA PENTRU GIMNASTICĂ" ● ROLUL DECISIV AL CADRELOR DE SPECIALITATE

Plenara Comisiei centrale pentru educație fizică și sport în rîndul femeilor, desfășurată recent în Capitală, a reunit la sediul C.N.E.F.S. pe activistele de bază ale acestei organizații. Discuțiile foarte interesante purtate în sala ședinței ne-au sugerat ideea de a face o sinteză a lor, invitînd în jurul unei mese rotunde pe cîteva dintre participantele la dezbateri. Tema: aceeași pe care a abordat-o, de altfel, plenara — ROLUL SPORTULUI ÎN VIAȚA FEMEII, subiect vast, mereu actual și cu adînci implicații.

Cuvîntul la masa noastră rotundă nu s-a luat într-o ordine anume. Pentru simplul motiv că întreaga reuniune a purtat caracterul unei discuții libere, vehiculîndu-se idei și puncte de vedere personale, care — însă — s-au întîlnit și s-au reunit într-o concluzie comună și anume aceea că EXERCIȚIUL FIZIC ESTE ABSOLUT INDISPENSABIL FEMEII, TREBUIE SĂ FACĂ PARTE INTEGRANTĂ DIN VIAȚA EI.

Și chiar dacă nu ar mai fi nevoie de prea multe argumente în favoarea acestui adevăr, am transcris — totuși — o parte din „expunerea de motive" făcută de dr. EDITH STĂNESCU, directoarea Dispensarului central pentru sportivi, în care am întrezărit nu numai o deosebită competență, dar și foarte multă pasiune.

„Îndelungata experiență de medic într-un sector oarecum aparte al acestei profesiuni mi-a îngăduit să fac o serie întreagă de observații a căror valabilitate a fost verificată în timp și pe un mare număr de cazuri. Copile firave le-am văzut dezvoltîndu-se armonios, devenind fete frumoase, voinice, pline de sănătate, iar apoi soții și mame. Cu multe dintre ele am rămas prietenă, m-am întîlnit peste ani în alte ipostaze decît aceea de medic și sportiv. Am avut marea satisfacție de a constata cît de favorabilă și de binefăcătoare a fost practicarea unui sport sau altul asupra organismului, în prefacerile lui inerente. Este indiscutabil că femeia trebuie să facă mișcare, pentru a rămîne tînără și frumoasă. O statistică foarte vastă demonstrează că sportivele, balerinele, femeile a căror activitate presupune mișcare și un anume efort fizic suportă mult mai ușor actul fiziologic al maternității, nasc copii sănătoși și robuști. Este un fenomen dovedit pe plan mondial. În sfîrșit, fidelitatea față de exercițiul fizic ferește femeia de coșmarul... kilogramelor în plus, îi menține silueta, are o acțiune dintre cele mai favorabile asupra stării psihice, îi conservă, mai cu seamă, tinerețea sufletească".

Cele expuse de dr. Edith Stănescu nu sînt, desigur, lucruri noi. Din păcate, însă, deși foarte cunoscute, ele sînt adesea uitate sau ignorate. Care ar fi modalitățile ca ele să rămînă mereu vii în minte și să acționeze neîntrerupt în viața cotidiană? Profesoara RODICA SICLOVAN, fostă voleibalistă de renume, o pasionată și perseverentă „feministă", este de părere că bătălia principală trebuie dusă în domeniul foarte dificil și delicat al *MENTALITĂȚII.*

„Cu toate progresele înregistrate — *spune Rodica Șiclovan* — se resimte în continuare lipsa de tradiție. Mă refer, în special, la o tradiție pe plan național. Dacă în anumite pături sociale sau regiuni ale țării există o tendință marcată de emancipare a femeii și în acest domeniu, cel sportiv, paralel ființează numeroase rămîneri în urmă, mentalități obtuze sau chiar retrograde. Tradiția este un lucru care se formează anevoie și trebuie cultivat cu răbdare și perseverență. Constat chiar un lucru îngrijorător: multe tinere fete de astăzi sînt mai puțin sportive sau atașate ideii de sport decît au fost cele din generația mea. Fenomenul are, poate, explicații obiective: preocupările au devenit multilaterale, bugetul de timp liber este în scădere, varietatea distracțiilor are un diapazon mai larg. Cînd eram eu elevă sau studentă, existau foarte puține mașini proprietate personală, iar televizorul abia începuse să-i anchilozeze pe oameni în fotolii. Departe de mine gîndul de a dezavua toate aceste binefaceri ale civilizației. Dar, avem datoria să acționăm pentru ca reversul medaliei să nu-și arate fața. Iată de ce eu aș pleda în favoarea „sportului — act reflex". Adică, exercițiul fizic să devină o obișnuință de viață.

Pentru aceasta, trebuie acționat pe un front foarte larg. Eu l-aș imagina astfel: *MAMA — EDUCĂTOAREA DE LA GRĂDINIȚĂ — ÎNVĂȚĂTOAREA — PROFESOARA...* Fără îndoială, familia are în acest sens un rol decisiv. Copilăria și adolescența sînt perioadele cele mai fertile, dacă nu chiar singurele, pentru crearea acelui „act reflex" de care am vorbit".

Școala și universitatea asigură, cu limitele lor cunoscute, un minimum de activități fizice și sportive. Dar, unde pot fi ele continuate de persoanele care nu au veleitățile performanței, care desfășoară o muncă statică, sînt ocupate cu profesia și obligațiile familiale și, totuși, doresc să-și mențină supletea, sănătatea?

Ne răspunde tovarășa LUCIA BUCUROIU, *secretara C.E.F.S. al sectorului 7 din Capitală:*

„Centrele de cultură fizică medicală pentru femei au depășit stadiul de experiment și pot răspunde acestei necesități".

— Cîte asemenea centre există în București? am întrerupt noi.

— Deocamdată două, deschise marelui public, și unul cu circuit închis, la televiziune. Rezultatele? Mai mult decît promițătoare. Centrul din Calea Victoriei, de pildă, funcționează cu casa închisă, două instructoare răspunzînd la solicitările a peste 300 de cursante. Vin aici femei de toate vîrstele, de cele mai diferite profesii. În ultimii doi ani n-a existat nici un abandon de la cursuri, ci doar scurte pauze produse din diverse motive obiective. Centrul de la clubul Olimpia, abia înființat, are și el o seamă de succese și nu va trece mult pînă cînd își va cuceri aceeași popularitate".

— Nu socotiți, în acest context, că ar fi necesară existența a minimum un centru în fiecare cartier al Capitalei?

— Indiscutabil! Spre aceasta se tinde, de altfel, cu timpul.

Tovarășa Bucuroiu, anticipînd parcă, întrebarea pe care o pregătisem, continuă:

— Ideal ar fi ca marile întreprinderi să aibă centre de gimnastică igienică proprii. Exemplul televiziunii este concludent...

O foarte interesantă experiență a fost relatată de tovarășa OTILIA IFRIM, *din Galați. În comunele Cudalbi, Liești și Tg. Bujor s-a introdus experimental pauza de gimnastică pentru muncitoarele de la cooperativele „Muncă și artă", producătoare ale frumoaselor țesături manuale și ale unor foarte apreciate piese de artizanat.*

„Am avut, desigur, unele îndoieli în privința succesului acțiunii. Ele însă s-au risipit după primele ședințe. Tesătoarele, atrase la început de ineditul acțiunii, și-au dat seama apoi că minutele de gimnastică sînt foarte reconfortante. Astăzi ele nu mai concep ziua de muncă fără acea pauză dedicată sportului. Experiența, deși scurtă, pe care o avem, este suficientă și o recomandăm tuturor. De altfel, noi ne gîndim să extindem măsura și în alte unități sătești, de diferite profiluri".

În favoarea unei OPINII DE MASĂ pentru atragerea tinerelor fete și a femeilor spre practicarea sistematică a exercițiului fizic a vorbit, cu multă căldură, tovarășa MARIA GHENADE, *din Bacău.*

„În această direcție, ar trebui să se facă mai multă propagandă. Sub toate formele. În presă, prin radio și televiziune, prin pliante și broșuri, prin afișe. Un rol dintre cele mai importante îl pot juca, cred eu, cadrele didactice de alte specialități decît educația fizică. Din păcate, mulți profesori, altminteri eminenți pedagogi, au față de sport, dacă nu chiar o atitudine ostilă, cel puțin una ironică. Ideea greșită potrivit căreia premianta clasei trebuie să fie o fată clorotică și cu ochelari, iar campioana de sport... corijentă la două materii persistă pe alocuri. Comisia noastră județeană încearcă să capteze cadrele didactice în activitatea de popularizare a exercițiului fizic. Am și obținut unele progrese. În același timp, ar trebui atrase mai mult în favoarea ideii de sport cadrele medicale, al căror cuvînt are, indiscutabil, cea mai mare greutate".

Tovarășa ECATERINA SCHULTZ, *din Timișoara, incriminează lipsa de exigență față de propria muncă a unor profesori de educație fizică, dispuși să accepte cu docilitate avalanșa de scutiri medicale de la materia lor.*

Interlocutoarea noastră avertizează asupra unui pericol care trebuie să atragă atenția:

„În condițiile actuale, cînd nota la educație fizică se dă în funcție de realizarea unor norme, există primejdia ca unii copii, mai puțin dotați fizic, să se refugieze în spatele certificatului de scutire pentru a nu-și strica media. Fenomenul, însă, nu trebuie privit mecanic. Normele au suscitat din păcate, destule critici și ele vor trebui perfecționate după confruntarea cu practica. Profesorul este cel chemat să le interpreteze într-un mod creator, să aprecieze strădania copilului de a se depăși pe el însuși înainte de a-i întrece pe alții. Poate că tocmai această strădanie ar trebui să fie elementul principal de apreciere".

La discuția noastră a participat maestra emerită a sportului ELLA CONSTANTINESCU, *președinta Comisiei centrale pentru educație fizică și sport în rîndul femeilor.* Fosta campioană mondială de tenis de masă a emis, printre altele o idee deosebit de interesantă:

Otilia Ifrim: *„Astăzi, ele nu mai concep ziua de muncă fără acea pauză dedicată gimnasticii"*

Dr. Edith Stănescu: *„Fidelitatea față de exercițiul fizic ne conservă, mai cu seamă, tinerețea sufletească"*

Maria Ghenade: *„Încercăm să captăm cadrele didactice în activitatea de popularizare a exercițiului fizic"*

Rodica Șiclovan: *„Cînd eram eu elevă, televizorul abia începuse să-i anchilozeze pe oameni în fotolii"*

Ecaterina Schultz: *„Să apreciem strădania copilului de a se depăși pe el însuși"*

Lucia Bucuroiu: *„Centrele de cultură fizică medicală pentru femei au depășit stadiul de experiment"*

Ella Constantinescu: *„Ignorăm dinamismul dansului nostru popular"*

„Participînd la Congresul de la Teheran, care a dezbătut problematica sportului în rîndul fetelor și al femeilor, ascultînd foarte interesante referate și informări, mi-am dat seama că noi ignorăm un excelent mijloc de mișcare și anume acela reprezentat de DINAMISMUL DANSULUI NOSTRU POPULAR. El poate constitui un mijloc de atragere a copiilor și tineretului spre activitățile de mișcare. Desigur, sînt și nenumărate altele, care au fost amintite aici și pe care nu are rost să le mai repet. Comisia noastră funcționează numai de doi ani, dar are acum o experiență destul de bogată. Cred că succesul de viitor depinde de modul cum vom ști să împletim multitudinea de forme și mijloace care ne stau la dispoziție. Desigur, vor fi necesare în continuare eforturi pentru îmbunătățirea bazei materiale, pentru perfecționarea tematicii specifice acestei activități, a formelor competiționale — cît mai accesibile —, ca și a acelora individuale, personale".

Concluziile mesei noastre rotunde se pot expune foarte pe scurt: un dialog rodnic, extrem de interesant, în care s-au emis numeroase idei și propuneri, din parcurgerea cărora fiecare femeie va avea — credem — de învățat ceva.

Valeriu CHIOSE
Gheorghe ȘTEFĂNESCU

ANUNȚ

Ministerul Educației și Învățămîntului — Institutul Central pentru Perfecționarea Personalului Didactic anunță că, în perioada 22—30 decembrie 1973, se vor organiza cursuri de pregătire pentru profesorii de educație fizică înscriși pentru examenul de gradul II, în următoarele centre:

București — la Institutul de educație fizică și sport, pentru profesorii de categoria I și a II-a, din județele: Argeș, Brăila, Buzău, Botoșani, Bacău, Brașov, Constanța, Dîmbovița, Dolj, Galați, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Neamț, Olt, Prahova, Suceava, Teleorman, Tulcea, Vaslui și Vrancea.

Oradea — la Institutul pedagogic de 3 ani, pentru profesorii de categoria I și a II-a din județele: Alba, Arad, Bihor, Bistrița Năsăud, Caraș-Severin, Cluj, Covasna, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Mureș, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Timiș.

Fotbal

DIN PROBLEMELE CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI (VI)

NUMĂRUL SPORIT DE JOCURI — UN DEZIDERAT DE PRIM ORDIN

Peste cîteva zile, în vacanța de iarnă a elevilor, la Iași, în sala sporturilor, se va da startul unui atractiv turneu internațional de minifotbal, la care vor participa zece echipe, cinci românești și tot atîtea străine. Intitulată **„Cupa Iași 1973"**, întrecerea este prima de acest fel din țara noastră și marele merit al organizării ei revine Centrului de copii și juniori **Politehnica Iași**. Coordonatorul acestuia, **Mihai Birzan**, ne spunea, recent, încrezător și deosebit de optimist: **„Competiția se va bucura de succes. Sînt sigur. Iar intenția noastră este s-o organizăm anual..."** Probabil că așa va fi. Am amintit însă de **„Cupa Iași 1973"**, rezervată celor mai mici jucători, pentru că ea reprezintă un exemplu elocvent, deosebit de semnificativ și... ilustrativ la ceea ce vrem să demonstrăm, în fond, prin rîndurile de mai jos.

Una dintre problemele dificile ale eșalonului copii-juniori este EXPERIENȚA COMPETIȚIONALĂ REDUSĂ a tinerilor noștri jucători. Nu spunem o noutate afirmînd că, la noi, mai ales la nivelul copii-juniori, se joacă foarte puțin. Deși competițiile rezervate acestor categorii de vîrstă s-au înmulțit în ultimul timp, numărul de meciuri susținute de echipele noastre de copii și juniori este încă redus. Maximum 26—27 la juniori. La copii și pitici mici nu mai vorbim. Dar și mai mic este numărul de confruntări internaționale ale formațiilor acestui eșalon. Inexistența unor contacte cu echipe de aceeași categorie de vîrstă din alte țări, încă din perioada de început a pregătirii organizate, are — mai tîrziu — repercusiuni dintre cele mai nedorite. Iată două exemple caracteristice. Nu de mult, loturile de juniori (I și II) au jucat, la București, cu cele similare din **Bulgaria**. Tracul, emoțiile debutului au paralizat pur și simplu mișcările unora din jucătorii noștri aflați pentru prima dată în fața unui examen internațional. Același lucru s-a întîmplat și la **Monte Carlo**, unde noua echipă de juniori a pierdut primul meci, cu **Suedia**, cel mai ușor din cele trei pe care le-a susținut acolo.

Cu alte cuvinte, problema care se pune este cît JOACĂ ȘI CU CINE JOACĂ speranțele fotbalului nostru în perioada lor de formare ca jucători, adică de la 10 la 18 ani. Răspunsul e unul singur: **joacă extrem de puțin și cu cine se... nimerește.** Viitoarea competiție **„Cupa Iași 1973"** (al cărei regulament a fost prezentat participanților la consfătuirea din 3—5 decembrie) are darul de a completa un gol, de a mări pe plan intern numărul de meciuri susținute de juniorii noștri într-un an. Fără discuție, doar ea singură nu rezolvă, sută la sută, problema. Este, totuși, un început. Mai dificil se prezintă lucrurile în privința întîlnirilor internaționale ale copiilor și juniorilor. Noul regulament de funcționare a centrelor prevede ca obligativitate cel puțin două meciuri internaționale pentru formațiile de juniori. Foarte bine. Dar nici pasul acesta nu-i suficient. **De aceea, considerăm că inițiativa F. C. Argeșului de a-și trimite anual echipele centrului în turnee peste hotare constituie un exemplu grăitor. Tot așa cum căutarea unor forme noi de contacte cu fotbalul din alte țări trebuie să fie o preocupare permanentă a centrelor, cluburilor și asociațiilor noastre sportive. Alexandru Dan**, coordonatorul centrului U.T.A., vorbea la recenta consfătuire despre un viitor turneu internațional, preconizat să se organizeze la Arad, cu participarea unor echipe din **Ungaria** și **Iugoslavia**, dar la care să fie prezente și reprezentante ale Timișului și Bihorului. **„Într-un an să organizăm noi turneul, în anul următor Oradea, apoi Timișoara..."** Sigur că așa va fi mult mai ușor, mult mai convenabil.

Dar, pentru a reveni de unde am plecat, putem concluziona că, **acolo unde există preocupări serioase — în cazul nostru „Cupa Iași 1973" — acolo unde oamenii se zbat tot timpul, animați de ginduri și intenții deosebit de frumoase, pot fi găsite soluții chiar și unor probleme care, inițial, par foarte dificil de rezolvat.**

Oferind anual cît mai multe jocuri copiilor, piticilor și juniorilor, se realizează, în fond, un deziderat al instruirii; al unei pregătiri cît mai aproape de specific, de cerințele tot mai mari ale acestui proces complex, la sfîrșitul căruia (17—18 ani) sînt așteptați să apară acei jucători de valoare, stăpîni ai tuturor procedeelor tehnice, cu mare capacitate de efort, fără tracul care să le paralizeze mișcările în partide oficiale cu mare miză.

Laurențiu DUMITRESCU

DIALOG DE VACANȚĂ

VIDAC EXPLICĂ ȘI... PROMITE!

...La sfîrșitul campionatului trecut, media notelor din revista „Fotbal" îi plasau pe **Vidac** pe locul cinci în clasamentul portarilor din prima divizie. **Vidac s-a bucurat, mult, atunci, și-a făcut și planuri, cum se fac de fiecare dată în asemenea momente, n-a promis nimănui nimic, dar în sinea sa a crezut că va face un sezon și mai bun. În sezonul care a urmat, însă, în această toamnă, Miroslav Vidac** n-a apărut măcar un minut în prima scenă...

...Cei mai mulți au legat absența celui de al cincilea portar al campionatului trecut de venirea pe malul Mureșului a talentatului **Iorgulescu**, fostul goal-keeper al **Metalului București**, cel care a reușit partide excelente în poarta U.T.A.-ei. Cei mai mulți nu știu, însă, că, atunci, la începutul campionatului, medicii i-au interzis lui **Vidac** să mai facă pregătiri.

— O infecție mai veche la piciorul drept! O lună de zile am stat în spital. Nici nu mai credeam că o să mai relau antrenamentele în acest sezon... Am fost însă îngrijit foarte bine. Și campionatul a început și pentru mine. Bineînțeles că la început am apărat poarta formației de tineret-rezerve. Cu Universitatea Craiova, la 7 octombrie, a fost primul meu meci din acest sezon. Treptat, am început să reintru în formă.

— Și, totuși, nu ai apărat măcar un minut în poarta primei formații!...

— Nici nu puteam apăra! Fotbalul are legile sale nescrise... Și, cum Iorgulescu reușise în absența mea cîteva meciuri excelente, era firesc să nu mai fie scos din poartă. N-ar fi fost drept! Mai ales că echipa a prins un final de sezon atît de bun...

— Ce crezi despre Iorgulescu?

— Portar foarte talentat! Și e un băiat bun, modest și sîrguincios. Cred că va fi un frumos duel între noi doi în sezonul de primăvară. Acum, cînd plecăm de la aceeași linie, cînd sînt sănătos, am și eu ambițiile mele. Cred că concurența asta a noastră, pe care o doresc cît mai sinceră, va fi în folosul echipei și al nostru.

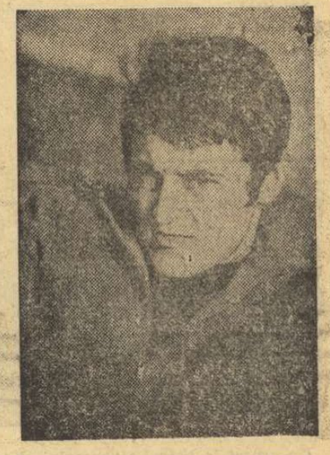

...Vidac, al cincilea portar al campionatului trecut, marele absent din echipa U.T.A.-ei, acest om atît de serios și onest... privește înapoi fără mînie. El știe că are de dat curînd cîteva examene grele, pentru absolvirea liceului de cultură generală, și că, apoi, după scurta vacanță, va începe cu toată ambiția asaltul pentru revenirea în prima scenă...

ACTUALITĂȚI

● Astăzi, de la ora 9, se desfășoară la sediul F.R.F. consfătuirea arbitrilor din Divizia A. În afara unui referat privind comportarea „cavalerilor fluierului" în prima parte a campionatului, se vor prezenta mai multe expuneri cu subiecte de mare actualitate din arbitraj.

● Jucătorii **Jiului** au rămas, în marea lor majoritate, la **Petroșani** în aceste zile de vacanță competițională. Mulți dintre ei pregătesc examenele la care se prezintă în această sesiune. Unii continuă antrenamentele ușoare pe stadionul Jiul.

● Ieri a plecat spre **Herculane** un mare grup de jucători ai **Sportului studențesc**. Sub supravegherea **dr. N. Stănescu**, ei vor face un energic tratament pentru vindecarea traumatismelor de care suferă. E vorba de **Suciu, Tănăsescu, Măndoiu, Cazan, Chihaia, Ciocîrlan, O. Ionescu, Lucaci, I. Constantin** etc.

● Constănțenii profită de admirabilele instalații ale pavilioanelor de balneologie de pe litoral. **Antonescu, Vișu, Tănase** și ceilalți fac — în aceste zile — intense tratamente la **Eforie Nord**.

REFUZAȚI DE DIVIZIA A, GOLGETERI LA B!...

În vară, în perioada transferărilor, surprinzătoare pentru cei ce urmăresc activitatea fotbalului nostru a fost plecarea multor jucători din primă divizie spre echipe din eșalonul secund. De necrezut, dar în timp ce unele divizionare A aveau probleme dificile în alcătuirea loturilor pentru noul campionat, cu 18 echipe și 34 de etape, adică un **Petrolul** sau **S. C. Bacău, Politehnica Iași** și **C.F.R. Cluj** — și nu numai ele — **Mierluț** și **Moldovan** plecau de la Ploiești, iar **Condruc** de la Arad la Baia Mare. **Naom** și **Dumitriu III** de la Rapid și **Helvej** de la Steaua la Olimpia Satu Mare, **Tufan** și **Stoicescu** de la F. C. Constanța la Delta Tulcea, **Batacliu** și **Gaspar** de la Dinamo la Progresul, **Oprișan** de la Petrolul la **Gloria Buzău**, **Balint** de la Steagul roșu la Textila Odorhei, **Calinin** de la U.T.A. la Suceava, **Ologu** de la Constanța la Hunedoara. Și lista aceasta ar putea continua, **căci de la A la B s-au transferat în vară** (am inclus și echipele de tineret-rezerve) **145 de jucători!** Unii au plecat cu voia lor, alții datorită intereselor cluburilor. **Foarte mulți s-au plictisit pe banca rezervelor în Divizia A și acum sînt nu numai titulari la formații de B, dar se remarcă la fiecare meci. Și atunci care să fie adevărul?** Erau acești fotbaliști necorespunzători pentru A? Un **Mierluț, Moldovan, Naom, Dumitriu III, Decebal Neagu, Totoianu, Balint** nu mai puteau face față la fostele echipe? Sau Divizia B e atît de slabă valoric și ei pot evolua fără mari eforturi?

Am privit din nou clasamentele golgeterilor de la B, la sfîrșitul turului. Puține nume necunoscute: **Vișovschi** (Caraimanul Bușteni), **Alexe** (Metalul Plopeni), **Nedelcu** (Gloria Buzău), **Laszlo I** (Textila Odorhei). Dar pe cei mai mulți îi cunoaștem, au fost în Divizia A și aceasta (din ce cauză?) i-a refuzat. **Toma** (10 goluri) de la Gloria Buzău a fost pe la Petrolul, **Rădulescu** (9 goluri) de la Metalul Plopeni e împrumutat de Petrolul, care își caută azi un vîrf percutant. **Petrescu** n-a corespuns la Ploiești, însă la Moreni a devenit golgeterul seriei a II-a, cu 11 goluri înscrise. Iată și alte nume: **Stroe, Gherini, Ganea, Sava, Mincioagă, Moldovan, Szilaghi** și **Schiopu**. Toți au fost în Divizia A.

Adevărul e că multe formații din prima divizie, antrenorii și secțiile acestora așteaptă rezultate imediate și dau verdicte pripite în privința valorii unor fotbaliști. Altele, în perioada transferărilor, iau tot ce întîlnesc în cale, își... umflă lotul și apoi se dispensează de unii jucători, decretîndu-i necorespunzători chiar dacă sînt încă tineri, fără experiență. Și încă o variantă posibilă, care poate explica această metamorfoză de valori sau non-valori ar fi aceea că Divizia B se află cam departe, ca valoare, de primul eșalon și cei ce vin aici, fără o pregătire aparte, se impun drept cei mai buni. Pentru că altfel nu se explică acest fenomen, **ca cei refuzați de Divizia A să devină, în corpore, golgeteri la B, ca să ne referim în mod deosebit la înaintași.** Ce părere au antrenorii?

Constantin ALEXE

ECHIPA MASCULINĂ PROGRESUL BUCUREȘTI — CAMPIOANĂ DE TENIS DE MASĂ A ȚĂRII

La cîteva zile după terminarea campionatului republican al echipelor feminine, iată că s-a încheiat și competiția masculină (prin desfășurarea ultimelor două partide restante). Ca și la fete, titlul a fost cucerit tot de către reprezentanții clubului bucureștean Progresul. Trebuie să recunoaștem că dublul succes obținut de elevele și elevii antrenorului Nicolae Angelescu constituie o performanță demnă de subliniat, motiv pentru care le adresăm felicitări.

Iată rezultatele și amănunte de la cele două meciuri, ca și clasamentul general:

Politehnica București — Voința București 9—8. Partida a fost atractivă și a stat sub semnul incertitudinii pînă la ultima partidă, cea dintre Călăuz și Podgoreanu, cînd primul a ieșit învingător. Iată autorii succesului: Gheorghe 4, Ghiță 2, Călăuz 1, Colceriu 1 și partida de dublu Gheorghe—Călăuz, pentru învingători, respectiv Panait 3, Stamatescu 3, Bodea 2 pentru învinși.

Florin SANDU

CLUJ (prin telefon). **C.S.M.—Șc. sp. Buzău 11—6.** Întîlnire interesantă, încheiată cu victoria meritată a gazdelor. De subliniat trei rezultate: juniorul clujean Adrian Cuc a dispus de Ancel (2—0) și Popovici (2—1), în timp ce ultimul l-a învins pe Giurgică. Au punctat Doboși 4, Giurgiucă 3, Cuc 2, Papp I și cuplul Doboși—Giurgiucă pentru C.S.M. și Popovici 2, Romanescu 2, Ancel 1, Teodorescu 1.

1.	**Progresul Buc.**	13	13	0	202: 68 36
2.	C.S.M. Cluj	13	10	3	187: 84 23
3.	Locomotiva Buc.	13	12	6	169: 98 30
4.	Șc. sp. Buzău	13	12	6	173:105 30
5.	Comerțul Tg. Mureș	13	8	10	122:142 26
6.	Politehnica Buc.	13	8	10	132:141 26
7.	Voința Buc.	13	7	11	127:147 25
8.	Univ. Craiova	13	6	12	108:152 24
9.	C.S. Arad	13	4	14	87:167 22
10.	I.E.A.R.S. Buc.	13	0	13	16:221 13

„CUPA TINERETULUI"

INTERES SPORIT, CONDIȚII PRIELNICE LA DEJ...

CLUJ (prin telefon). Interesați fiind să aflăm cum au debutat, la Dej, întrecerile din cadrul „Cupei Tineretului" l-am abordat, într-o scurtă discuție, pe tovarășul *Gh. Gherasie*, președintele C.M.E.F.S., care ne-a relatat: *„Imediat după deschiderea festivă — care a adus pe pîrtiile de schi și săniuș din jurul Dejului peste 300 de tineri — „Cupa Tineretului" a și pornit la drum cu întrecerile de tenis de masă. De altfel, în săptămîna care a trecut, trei dintre școlile municipiului și-au și consumat etapa pe clase la această disciplină, aflîndu-se acum în fața etapei pe școală. Avansate sînt și întrecerile ce se desfășoară la tenis de masă în cadrul grupelor asociațiilor sportive".*

— Cînd vor debuta și celelalte discipline incluse în programul ediției de iarnă?

— Foarte curînd, pentru că preparativele sînt aproape încheiate. Astfel, două dintre patinoare — cele de la liceele nr. 2 și „Andrei Mureșanu" — au și fost date în folosință, urmînd ca în proximele zile să-și deschidă porțile și patinoarul cel mare, amenajat pe terenul de zgură de la „Unirea". Într-un stadiu promițător sînt și pregătirile de pe pîrtia de coborîre și fond de pe dealul Cabdic. Cît privește sănițele, am reușit să obținem promisiunea ca pe tot timpul iernii strada Horia — o stradă în pantă, ideală pentru săniuș — să fie închisă circulației, astfel ca tineretul mic să-și poată desfășura nestingherit activitatea la această ramură.

Nu ne rămîne decît să dorim ca veștile despre întreceri să dovedească același interes, ca cel manifestat astăzi pentru organizarea competițiilor.

Nușa DEMIAN